

A brit multikulturalizmus megfojtotta a szigetországot

2024 január 30. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása
Még nincs értékelve

Mérték

Nagy a baj!

Amikor 1997. május 2-án, a választások után Londonban reggel összegy?ltünk az egyetemi kantinban, kialvatlan szem? angol kollégáimnak megjegyeztem: „Úgy néz ki, gy?zött a Munkáspárt.” Erre az egyetem dékánja sugárzó arccal felém fordult, és azt mondta: „Ez nem gy?zelem volt, hanem földcsuszamlás!” Pedig 1997-ben Tony Blair „csak” 12,5 százalékot vert rá a bugyuta John Major által vezette konzervatívokra.

Ez akkor kolosszális aránynak számított, ezzel szemben mára szinte senki sem lep?dik meg azon, hogy a munkáspártiak jelenleg tizennyolc százalékkal vezetnek a közvélemény-kutatásokban a szétes?félben lev?, irányt vesztett brit konzervatívokkal szemben. A különbség csak az, hogy huszonhét évvel ezel?tt egy sármos, energikus vezet? állt a brit baloldal élén, a mai, Keir Starmer pedig egy megfáradt, ötlet nélküli marxista politikai fosszília, akit?l még a legelkötelezettebb szavazói sem várnak semmit.

A huszonhét évvel ezel?tti szocialista gy?zelemnél a szavazók többsége még nem értette, hogy az európai civilizáció egyik legkiemelked?bb nemzeténél – churchilli kifejezéssel élve – a vég kezdetének lehettünk tanúi. Mondhatnánk azt, hogy egy Keir Starmer vezette kormány hatalomátvétele ezután a vég vége lesz, ha ugyan ez már a gyakorlatban évekkel korábban nem következett volna be. A brexitreferendum tudniillik a britek utolsó kétségbeesett és egyben reményteljes próbálkozása volt az önrendelkezésük visszanyerésére és mell?zött nemzeti kultúrájuk visszaállítására saját országukban.

Felismerték, hogy az Európai Unió a nemzeti önrendelkezési törekvések, köztük a határok feletti ellen?rzés fenntartásának esküdt ellenségévé vált, csak azt nem tudatosították, hogy saját vezet?ik is ennek a politikai iránynak h?séges helytartói és végrehajtói. Ahelyett, hogy a brexit által felkínált függetlenséget valósították volna meg, az amerikai érdekeket vakon követ? globalista konzervatívok egy brüsszeli típusú, nemzeti érdeket mell?z? rendszert alakítottak ki Westminsterben.

A brit álkonzervatívok nem egyszer?en becsapták a polgáraikat. Túl gyávák voltak ahhoz, hogy tudatosan szembeszálljanak a polgárok népszavazásban kifejezett, félreérthetetlen akaratával. Nem, ?k más módszert alkalmaztak: az ellen?rizetlen bevándorlással és a multikulturalizmus antinemzeti ideológiájának er?sítésével irányíthatatlanná tették országukat. Ennek eredményeként ma már nincsenek meg sem az alkotmányos, sem a politikai eszközök ahhoz, hogy megállítsák az ország teljes kulturális és demográfiai összeomlását. Persze a multikulturális anarchiába süllyedt országot még elméletileg vissza lehetne terelni egy régi, kulturálisan homogén mederbe, csak sajnos garantáltan nem demokratikus és nem humánus módszerekkel.

Talán nehéz is lenne levezetni a józan ész szabályai szerint igazodó átlag magyarnak, hogy a világ egyik legmodernebb tengerészetével rendelkez? népéb?l hogyan csinál napi szinten teljes balekot néhány analfabéta embercsempész, akik gumicsónakflottájukkal egyszer?en elárasztják az országot öntörvény? migránsokkal. Vagy hogyan lehet a f?városuknak egy terrorizmust normalizáló, szél?séges iszlamista tüntetéseket engedélyez? polgármestere? Eközben hadseregük a sokéves, fehéreket ér? diszkriminatív kvótáik és narratívájuk miatt nem tud elég fehér újoncot toborozni, emiatt precedens nélküli emberhiányban szenved. De teszem azt, ön hajlandó lenne egy határok nélküli országért, ahol másodrangú polgárrá rangsorolták vissza, az életét áldozni?

Hogy az angolokat kicsit pihentessük, hogyan vezetheti Skóciát is egy olyan párt, amelynek pakisztáni származású els? minisztere támogatta a hazájukért életüket feláldozó katonák emléknapján a Hamászt éltet?, zsidóellenes tüntetéseket? Akinek a pártja (SNP) hét év börtönnel sújtaná azon szül?ket, akik nem egyeznének bele kiskorú gyermekeik sebészi úton történ? nemi megcsonkításába? Tehát hogy miért nem számít az, hogy októberben tizennyolc százalékkal nyerheti meg a választásokat egy szél?séges iszlamistákkal szövetkez? neomarxista párt, annak oka az, hogy szinte mindegy, ki vezeti ?szt?l az országot: akik a parlamentben ülnek, már nem az ország igazi urai. Adminisztratívan az államot egy globális árnyékhatalom parancsainak engedelmesked? liberális bürokrácia vezeti, az utcákon pedig egy jó ideje már szél?séges politikai vallással átitatott er?szak az úr.

A multikulturális társadalom többé nem tud magának produkálni egy olyan politikai elitet, amelyik képes lenne az ország sorsát kézbe venni, és megtenni a társadalom túléléséhez szükséges lépéseket.

A briteknél nem maradt olyan politikai párt, amely egy céllal és közös jöv?képpel össze tudná fogni a félrevezetett, demoralizált társadalmat. Csak a hazugság és az árulás ötven árnyalata maradt, és egy iszlamisták által meghatározott posztbrit jöv?kép.

„Legyünk türelmesek, testvéreim” – hangzott el számos esetben a Hamászt éltet? iszlamisták tüntetésein az elmúlt hónapokban. ?k már tudják, hogy az ellenállás megtört, a mérleg nyelve az ? oldalukra billent, és felesleges lenne

a világszerte öldökl? társaik példájára tömeges atrocitásokat elkövetni. A franciákhoz, svédekhez, németekhez hasonlóan ez a társadalom is felemészti önmagát.

Sajtójuk a magyar jogállamiságot parodizálja, rend?reik az utakat blokkoló klímaextremistáknak szolgálnak fel forró teát, a határ?reik migránsokat taxiznak els? osztályon az ország szívébe, a politikusok pedig azon vitatkoznak, milyen nem?nek szólítsák egymást.

Minden a terv szerint halad. A multikulturalizmus megbuktatta önmagát, a társadalom pedig spontán visszatér az egyetlen domináns monokultúra állapotába. Csak persze ez most már az esetükben nem keresztény, brit vagy európai lesz.

Deme Dániel

A szerz? a Hungary Today hírportál f?szerkeszt?je

www.magyarnemzet.hu



Ajánló